

abc-ul creștinului

Poziția credinciosului

A ajunge în vârful muntelui cu telefericul nu este o artă. Dacă vei privi odată într-o astfel de cabină, vei vedea acolo oameni, care sunt cu totul altceva decât alpiniști: orășeni palizi și slabi, oameni bătrâni, copii, handicapați și alți pasageri incapabili de a urca pe munte. În afară de prețul călătoriei, nu se cere nimic de la aceștia, decât poate numai încredere în construcția tehnică și în funcționarea telefericului. Toți ajung la aceeași țintă, atât cel cu încălțăminte de oraș, cât și bunicuța aplecată de spate cu băiețelul de mână sau cel cu cârje. Toți sunt bucuroși când ajung sus! — Ce lucru minunat!

Dacă i-ai întreba pe toți aceștia: „Sunteți oboșiți? Cum ați traversat multele prăpăstii și cum ați biruit pereții abrupti ai stâncilor?“, te-ar privi uimiți: „Ce întrebare ciudată! Acest lucru nu l-am făcut noi, ci telefericul; el ne-a adus aici, sus!“ Apoi îi auzi exclamând: „Ce grandioși sunt acești munți, aceste văi, această priveliște!“ Dar nici unul nu spune: „Prin puterea mea am ajuns aici!“ Noi, creștinii, am avut parte de o călătorie la o înălțime incomparabil mai mare.

Starea noastră, din care am plecat, era fără speranță. Nu era nici o deosebire, căci toți păcătuserăm și nu puteam ajunge la slava lui Dumnezeu. Aveam de așteptat numai judecata, pierzarea veșnică, moartea a doua. Epistola către Romani, capitolul 3, versetele 9-18 și 22-23, epistola către Tit 3.3, epistola către Efeseni 2.1-3 și multe alte versete vorbesc despre acest lucru.

Dar Dumnezeu S-a gândit la noi. Fără să știm, El ne-a iubit, nu doar în cuvinte, ci în fapte! Dumnezeu a pregătit o mântuire, care începe din starea noastră inferioară din punct de vedere moral, incorijibilă, dar care ajunge până la cer, până la locașul sfânt al tronului lui Dumnezeu și până la inima Sa!

Dumnezeu a luat această hotărâre pentru mântuirea noastră, iar Isus Hristos, Fiul Său, a îndeplinit-o. El a suferit la cruce pentru noi. Acolo au fost puse asupra Lui păcatele noastre, acolo a fost făcut păcat pentru noi. El a mers pentru noi în judecată și a suferit pentru noi mânia lui Dumnezeu. El și-a dat viața și a murit pentru noi. El a fost îngropat și apoi a fost înviat pentru îndreptățirea noastră. Ca om înviat, este acum înălțat la dreapta maiestății lui Dumnezeu. Acolo, El mijlocește pentru noi.

Acum este oferită fiecăruia această mântuire desăvârșită, pe care a pregătit-o harul lui Dumnezeu pentru orice păcătos, mântuire care are proporții mărețe. Păcătosul nu are ce să-i mai adauge, „pentru că prin har sunteți mântuiți, prin credință; și aceasta nu de la voi; este darul lui Dumnezeu: nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni“ (Efeseni 2.8). Deci, dacă păcătosul își pune încrederea în mărturiile Cuvântului lui Dumnezeu și primește „prin credință“ mântuirea lui Dumnezeu, are parte imediat de toate rezultatele lucrării lui Isus Hristos. Fiecare va fi ridicat în Hristos din adâncimea cea mai mare a nenorocirii sale la înălțimea măreață a „gloriei lui Dumnezeu“, la care nu am fi putut ajunge niciodată prin propriile noastre puteri (Romani 3.23). Numai „în Hristos“, „în El“ și „prin El“ a fost posibil acest lucru; aceste expresii le găsim deseori în epistola către Efeseni.

Prin urmare, între cei salvați nu există nici o deosebire în ceea ce privește poziția lor înaintea lui Dumnezeu. Pe baza mântuirii în Isus Hristos, toți se află acum „foarte sus“. Dumnezeu „ne-a înviat împreună și ne-a așezat împreună în cele cerești, în Hristos Isus“ (Efeseni 2.6). Ce priveliște ni se oferă din poziția noastră nouă! E imposibil să descriem în amănunțime în cuvinte puține rezultatele minunate ale lucrării Domnului, rezultate care sunt acum partea noastră. Aici putem indica doar în scurt spre câteva adevăruri, care se referă la noile noastre relații cu Dumnezeu.

„Prin ascultarea Unuia singur, cei mulți vor fi făcuți drepti“ (Romani 5.19). Dumnezeu nu ne mai vede în „poziția păcătoșilor“, iar expresia: „Toți suntem păcătoși sărmani“, expresie pe care mulți credincioși o aplică asupra lor înșiși, nu mai corespunde realității. Nu avem numai iertarea tuturor păcătelor noastre, ci, prin voia lui Dumnezeu, noi înșine suntem sfințiți prin jertfarea trupului lui Isus Hristos odată pentru totdeauna (Evrei 10.10). Printr-o singură jertfă am fost făcuți desăvârșiți odată pentru totdeauna (Evrei 10.14). De aceea avem libertatea de a intra în locașul sfânt al lui Dumnezeu „prin sângele lui Isus, pe calea cea nouă și vie...“ (Evrei 10.19-20).

Dar dacă intrăm în locașul sfânt și ne apropiem de tronul lui Dumnezeu, cum ne va întâmpina El? „Vedeți ce dragoste ne-a dăruit Tatăl: să fim numiți copii ai lui Dumnezeu... Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu“ (1 Ioan 3.1-2). Noi suntem „născuți din Dumnezeu“, avem „viață din Dumnezeu“ și suntem obiecte ale dragostei Sale părintești, dumnezeiești și ale grijii Sale.

Și totuși există credincioși, care nu se pot bucura de poziția lor în Hristos! De ce?

1. Ei cred că mântuirea în Hristos are valabilitate deplină abia după ce ei înșiși adaugă prin strădaniile proprii cutare sau cutare lucru acestei mântuiri. Dar deoarece simt că strădaniile lor sunt nedesăvârșite, le lipsesc siguranța și bucuria mântuirii.

2. Ei fac dependentă poziția lor în Hristos de starea lor practică. Dacă au reușit să facă „o faptă bună“ sau au avut „o zi bună“, atunci se pot bucura în legătură cu ceea ce știu ei despre mântuire. Dar dacă au așa-zisele „zile negre“, atunci se îndoiesc de faptul că sunt copii ai lui Dumnezeu și ca urmare de toate celelalte lucruri. Dar poziția noastră este dependentă numai de lucrarea desăvârșită a lui Isus Hristos; starea noastră nu poate schimba nimic la aceasta. Starea noastră ar trebui să corespundă poziției noastre înalte, nu invers. Pentru ca aceasta să fie așa, Dumnezeu ne ia în școala Sa (Evrei 12.5-11). Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Printr-o singură jertfă i-a desăvârșit (poziție) pentru totdeauna pe cei sfințiți (stare)“.

3. O a treia grupă de credincioși nu este preocupată să cunoască toate bogățiile în Hristos și poziția în El. Ei se preocupă de fapt numai cu lucrurile acestui pământ și își fură prin aceasta lor înșiși adevărata bucurie. Cât de necesară este pentru noi toți îmbărbătarea din Coloseni 3.1: „Deci, dacă ați fost înviați împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde Hristos este așezat la dreapta lui Dumnezeu.“

W. G.